

UN DOMINGO DESPERDICIADO

1484

Drahomíra Vihanová, 1969

ESTREA EN NUMAX: 25.03.2025 | V.O.S.G. | 79 min

Despois de asistir ao funeral da súa nai, no que coincide cun antigo amor, o oficial Arnošt regresa ás súas responsabilidades de seguridade nunha instalación militar en Josefov. Pasa os días e exerce as súas tarefas de maneira rutineira. Polas noites bebe no pub local, onde traballa Marie, que está namorada del. Para Arnošt ela só é un pasatempo, un substituto do amor que deixou na súa vila natal. Igual que o resto da súa actual vida o é da que puido ter tempo atrás.

Presentación do investigador Lois E. Froiz, autor de "Pantallas de lo maravilloso. Un recorrido por el surrealismo en el cine contemporáneo (1945-1990)"

O cumio e a condena dunha cineasta

Por Javier H. Estrada

Ópera prima visceral, dotada dunha poética devastadora, *Un domingo desperdiciado* foi o cumio e a condena de Drahomíra Vihanová. A súa rodaxe tivo lugar poucos meses despois da Primavera de Praga, e tras a súa finalización foi confiscada polas autoridades, tendo que esperar 20 anos para estrearse, xa coa caída do réxime comunista.

O camiño da directora viuse truncado ata 1977, cando lle permitiron poñerse de novo tras as cámaras, aínda que para daquela a súa carreira estaba indefectiblemente danada, converténdose na gran esquecida da Nova Vaga Checoslovaca. A diferenza de compatriotas como Miloš Forman, Věra Chytilová, Ivan Passer ou Jan Němec, Vihanová non optou pola comedia satírica como xénero nin pola luminosidade tonal. O seu cine penetrou en profundas físgoas da existencia, reflexos insólitos que hoxe manteñen a súa vixencia e universalidade.

Un domingo desperdiciado levantou a ira non tanto polo seu discurso político como pola súa desencantada visión do país, materializada nunha aproximación existencialista a Arnošt, militar atrapado pola soidade, o desamor e os pensamentos suicidas. O filme concéntrase nunha xornada aciaga, ese domingo calquera que serve como perfecto expoñente dunha vida fracturada e secuestrada pola melancolía. Nese tránsito da mañá á noite, Vihanová intercala memorias do protagonista a modo de fugaces flashbacks punzantes. Atopámonos cun individuo abocado a un baleiro do que nin a súa noiva, nin o traballo, conseguen salvar. Un destino irremediable, exemplificado na súa relación co alcol: “Hai que deixar de beber. Dunha vez por todas”, dise a si mesmo nesa noite de borracheira infinita. O descenso aos infernos resulta tan convincente como cativador pola brillante narrativa despregada, unha rítmica envolvente de irrefreable e doloroso magnetismo.

Javier H. Estrada

Xefe de programación en SEMINCI e FILMADRID.

Na librería
NUMAX
numax.org/librería

*Pantallas de lo
maravilloso,*
Lois E. Froiz.
Shangrila